

Sidefløje. Ligesom han mener jeg, at Ministerværelserne bør være i ret umiddelbar Forbindelse med Salene for de respektive Ting, og det er vel endog muligt, at det, naar Ministerværelserne blive indrettede paa en hensigtsmæssig Plads midt imellem Salene, ikke blev nødvendigt at indrette mere end et Sæt Ministerværelser, idet Afstanden fra de respektive Ting i hvert Fald godt kunde blive forholdsvis ubetydelig. Indretter man Ministerværelserne paa en saadan Maade, som foreslaaet, kan det ikke undgaas, at der maa være to Sæt Værelser til Brug for Ministeriets Medlemmer. Jeg er ogsaa enig med et æret Medlem, jeg har nævnt, i, at det ikke er nødvendigt for Tingenes Formænd at have deres Værelser anbragte paa en saadan Maade, umiddelbart op til Tingenes Sale, som bragt i Forslag. Jeg deler ligeledes det ærede Medlems Betragtning med Hensyn til Folketingssalen, jeg tror ikke, den er heldig anbragt. Jeg maa bemærke, at efter min Erindring er der ikke Ovenlys om Dagen i den engelske Parlamentsbygning the House of Commons, men jeg tør ikke paastaa noget bestemt overfor det ærede Medlem i denne Retning.

Jeg kommer imidlertid til et Spørgsmaal, som for mig stiller sig som et Hovedspørgsmaal ved den hele Sag, og som jeg ikke har set nævnt tidligere af nogen anden Taler. Jeg skal gøre den almindelige Bemærkning, at det, det i første Række kommer an paa, naar vi indrette en ny Rigsdagsbygning, er, at Arbejdet indenfor dens Mure kan foregaa under de heldigst mulige Betingelser i enhver Henseende for alle dem, som skulle have Del i dette Arbejde. Men her er det, jeg mener, der er en Fejl ved den Plan, som vi beskæftige os mest med, den, der er forelagt af Regeringen. Trappeopgangen gennem Bygningens Midterparti, altsaa i Fløjen, der strækker sig fra Sydvest til Nordøst, vender ud imod Kavalergaarden, der giver den bedst belyste Side af Rigsdagsfløjen, og alle de forskellige Lokaler til Referenter, til Bureau, til Stenografer o. s. v., kort sagt alle de Lokaler, hvori der skal arbejdes meget betydeligt, ere lagte i den mørke Side ind imod den lukkede Gaard. Dette anser jeg for at være en Hovedfejl ved den hele Plan. Hvis det havde kunnet indrettes paa en saadan Maade, at Trappeopgangen var ført op igennem Siden ind mod Gaarden, vilde der blive Mulighed for at anbringe Lokaliteter for alle dem, jeg her har nævnt, ud imod

den lyse Side, ud imod Kavalergaarden, som man kalder den, eller som den i Fremtiden skal hedde: Rigsdagsgaarden. Hvis en saadan Ændring kunde foretages, vilde der efter min Opfattelse vindes overordentlig meget for Bygningens Brug i væsentlige Henseender. Jeg har ikke kunnet undlade at nævne dette. Jeg kan ganske vist ikke opkaste mig som tilstrækkelig kyndig til at kunne udtale, om en saadan Ændring som den, jeg her har antydnet, vil være mulig, men nu har jeg udkastet Tanken, og saa kan den jo blive overvejet.

Det har ikke været mig muligt ved de foreliggende Planer at danne mig en klar Forestilling om, hvorvidt Tilhørerpladsernes Ordning er hensigtsmæssig eller Adgangen til disse er god, men det er rimeligvis en Mangel hos mig selv, at jeg ikke kan blive klar over det. Imidlertid ser det ud for mig, som om der ikke findes særlig Tilhørerplads for de ministerielle Embedsmænd, som ville overvære Tingenes Forhandlinger, og derfor tillader jeg mig ogsaa at nævne dette.

Jeg skal endnu gøre nogle enkelte Bemærkninger. I Anledning af en Bemærkning af den ærede Ordfører for Fler-tallet om andre Tilgange til Rigsdagens Lokaler end dem, der findes antydede paa de Planer, der foreligge, skal jeg sige, at jeg vil meget fraraade at komme ind paa dette. Jeg tror, det vil skade Sagens Gennemførelse, og jeg kan ikke erkende, at der er nogen som helst Nødvendighed for disse Tilgange. I denne Henseende er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, thi disse Portaler, som saa maatte anbringes ud imod Slotspladsen, skulde være af en betydelig Størrelse, naar de i nogen Maade skulde kunne gøre sig overfor den Hovedportal, der er paa Tegningen og over for det Taarn, der er anbragt paa Bygningen. Fremdeles kan jeg ikke se andet, end at de vilde virke forrykkende i flere Henseender paa Lokalerne indenfor, og derfor vilde være til Skade, og da jeg ikke ønsker, der skal komme noget frem, der skal svække Muligheden for denne Sags Gennemførelse, fraraader jeg at gaa til disse „standsmæssige“ Indgange, som jeg troer, det ærede Medlem betegnede dem.

Saa skal jeg over for de Herrer, der have talt om Færdselslinierne over Slotsholmen, tillade mig at udtale, at det kan ikke være Statens Sag at stille Spørgsmaal om Færdselslinierne over Slotsholmen i første Række. Det maa være Københavns